

efter den nugældende Lov — visse Tilskud til danske Materialer og Tilskud til Arbejder, der iværksættes alene med den Begrundelse, at man ønsker at afhjælpe Arbejdsløsheden, Tilskud, der tilsammen foreslaas at skulle udgøre 4 Mill. Kr. og anvendes efter Regler, som i Hovedsagen er kendt fra den Lov, der vedtoges i forrige Rigsdagssamling.

Endelig findes der i et 5te Afsnit, som angaar Midlernes Tilvebringelse, et Forslag om en ekstraordinær Kriseafgift paa Formuer, det vil sige paa den Del af Formuer, der overstiger 50 000 Kr. Der foreslaas her en meget lav Beskatning, nemlig: $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ og 1 pCt. efter de forskellige Størrelser af Formue. Men medens man altsaa fornuftigvis maa gaa ud fra, at Afgiften lægges paa al Formue over den nævnte Størrelse, findes der i den følgende Paragraf Bestemmelser, hvorved denne Afgift i Hovedsagen vil komme til at falde paa det, man i Almindelighed kalder passiv Kapital, idet man foreslaar, at hvor den skattepligtige Formue helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, beliggende her i Landet, skal der ved Beregningen af Afgiften efter nærværende Lov gives en særlig Nedsættelse i Formuen svarende til 15 pCt. af den Værdi, hvortil den paagældende faste Ejendom er ansat ved den almindelige Formuebeskatning: For saa vidt den Ejendom, for hvilken saadant Fradrag gives, er erhvervet efter 1. Januar 1922 eller de til Ejendommen hørende Bygninger i deres Helhed er opført efter nævnte Tidspunkt, og det derhos godtgøres, at Ejendommen siden 1. April 1926 helt eller delvis benyttes til Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift eller anden Erhvervsvirksomhed, herunder dog ikke Udleje til Beboelse, gives der en yderligere Nedsættelse svarende til 50 pCt. af den Del af Ejendommens fornævnte Beskatningsværdi, der efter Skatteraadets Skøn falder paa nævnte Andel.

Altsaa, i Hovedsagen vil denne Afgift falde paa den mere passive Kapital og dermed altsaa ogsaa paa de Kapitalejere, som har faaet den ikke uvæsentlige Fordel, som Kronestigningen og Afværgelsen af den saakaldte Nedskaering var for dem, der besidder Ejendom. At disse nu yder deres Anerkendelse for denne Haandsrækning, som Samfundet ydede Ejere af Kapital — at de nu til Gengæld herfor yder en Afgift for at hjælpe dem, der kom til at lide under Kronestigningen, Arbejdere og erhvervsdrivende i Landet, til at kunne komme gennem Krisen under nogenlunde lempelige

Vilkaar, det er en saadan Selvfølge og en saa rimelig Ting, at jeg gaar ud fra, at ingen vil rejse den mindste Protest imod en saa rimelig og beskeden Afgift som den, der her er Tale om. Det vilde dog være at anse sine Landsmænd for at være alt for daarlige, hvis man troede om dem, at de vilde protestere imod en saadan rimelig Afgift som den, der her foreslaas.

Jeg skal nævne et Par Eksempler, for at man kan vide, i hvilken Grad disse mine sidste Ord er rigtige. En skattepligtig Formue paa 50 000 Kr. faar altsaa slet ingenting at betale. En skattepligtig Formue paa f. Eks. 200 000 Kr. skal betale 1000 Kr., hvis ingen Fradrag ydes, altsaa hvis den, der har de 200 000 Kr., har dem i Sparekasser eller i Obligationer. En Formue paa 1 Mill. Kr. skal alt i alt betale 9000 Kr. Ingen kan faa mig til at tro, at en Millionær skulde have det allermindste imod at hjælpe Samfundet med et for ham saa ringe og ubetydeligt Beløb. Jeg tager et andet Eksempel: En Gaardejer, hvis samlede Formue er 75 000 Kr. Hvis denne Formue udelukkende staar i fast Ejendom erhvervet efter 1. Januar 1922, faar han et Fradrag paa tilsammen 48 750 Kr., saaledes at hans afgiftspligtige Formue derved kommer ned paa lidt over 26 000 Kr., og han kommer altsaa ikke til at betale nogen Afgift til Trods for, at han ejer en Formue paa 75 000 Kr. Jeg skal nævne et andet Eksempel: En Mand ejer en fast Ejendom, en Landbrugsejendom, og har 100 000 Kr. indestaaende i den faste Ejendom, og han ejer desuden 50 000 Kr. i anden Formue, medens han har en Gæld paa 25 000 Kr. Med Fradrag efter det her forelagte Lovforslag kommer hans samlede Formue ned paa 60 000 Kr., saaledes at hans Afgift bliver 50 Kr. Ingen kan faa mig til at tro, at den Landejendomsbesidder, der ejer 150 000 Kr. i Formue og kun har 25 000 Kr. i Gæld, skulde have noget imod at betale 50 Kr. i Afgift. Jeg kan ogsaa tage et fjerde Eksempel, som naturligvis er af de mere ondartede. Jeg tager en Rentier, hvis samlede Formue er 250 000 Kr., som han udelukkende har anbragt i Fonds; han skal betale en Afgift paa 1500 Kr. 1500 Kr. fra 250 000 Kr. er dog ikke mere overvældende, end at man uden at faa Graad i Halsen kan tænke sig denne Beskatning gennemført.

Det, jeg her har nævnt, er altsaa Hovedpunkter i det Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing. Varigheden for Bevillingerne til Landbrug og Industri er i Hovedsagen sat til